

Transformation, Temptation and Triumph

1. בראשית פרק ל"ט פסוק ז'

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אֶשְׁת־אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שְׂכַבָה עִמִּי:

2. בראשית רבה (תיאודור-אלבך) פרשת וישב פרשה פ"ז

לט (ז) "ויהי אחר הדברים האלה" - "וארא בפתאים וגו'" (משלי ז ז) אילו השבטים, אמר ר' לוי בערביא צווחין למינוקא פנטי, "אבינה בבנים נער חסר לב" (שם שם) זה יוסף, חסר לב שהיה אומר על אחיו לשון רע, יש חסר לב מזה אתמהא, "והנה אשה לקראתו" (שם שם י) זו אשתו של פוטיפר, "שית זונה" (שם שם) ליוסף, "ונצורת לב" (שם שם) לבעלה, "הומיה היא וסוררת" (שם שם יא) בייכה היא וטעייה, "בביתה לא ישכנו רגליה אלא פעם בחוץ פעם ברחובות וגו'" (שם שם יב) שואלת חמיתון לי יוסף, "והחזיקה בו ונשקה לו" (שם שם) "ותתפשהו בבגדו", "העזה פניה" (שם שם) ותאמר שכבה עמי "ויהי אחר הדברים האלה".

3. משלי פרק ז' פסוק ז'

וַאֲרָא בַּפְתָּאִים אֲבִינָה בְּבָנִים נְעַר חֶסֶר־לֵב:

4. משלי פרק ז' פסוקים י'-י"ט

וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ שֵׁית זֹנֶה וְנִצְרַת לֵב:

הַמְיָה הִיא וְסָרְרַת בְּבֵיתָהּ לֹא־יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ:

פְּעַם אַ בְּחוּץ פְּעַם בְּרַחְבּוֹת וְאַצֵּל כָּל־פְּנֵה תֶּאֱרָב:

וְהַחֲזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לּוֹ הֵעֵזָה פְּנֵיהָ וַתֹּאמֶר לוֹ:

זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי:
 על-כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך:
 מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים:
 נפתי משכבי מר אהלים וקנמון:
 לכה נרוה דדים עד-הבקר נתעלטה באהבים:
 כי אין האישי בביתו הלה בדרה מרחוק:

5. בראשית פרק ל"ט פסוק ח'

וימאן! ויאמר אל-אשת אדניו הן אדני לא-ידע אתי מה-בבית וכל אשר-יש-לו נתן בדי:
 ויאמר אל-אשת אדניו הן אדני לא-ידע אתי מה-בבית וכל אשר-יש-לו נתן בדי:

6. ספר צוואת השבטים-צוואת יוסף

וכאשר לא יכלה דבר ותבא אלי בערמה לקחת לקח לשמע את-דבר אלהים:
 ותאמר אלי אם חפץ אתה כי אעזב את-האלילים שכבה עמי ואנכי אפתה את-בעלי לסור
 מאחרי האלילים ונלך בחקותי יי אלהיך:
 ואמר אליה אין חפץ ליי בטמאת יראיו ולא ירצה בנואפים כי אם באלה אשר בטהר לבב ובנקיון
 שפתים יקרבו אליו ותחרש כי בקשה למלא תאותה:
 וארבה לצום ולהתפלל למען יצילני יי מידה....
 ...ותוסף לעת אחרת ותאמר אלי אם-לא תחפץ לזנות עמי אנכי אהרג את-בעלי ואקחך לי לבעל:
 ותאנח מר ותפל למשכב והיא לא חלתה וכראות בעלה אותה ויאמר לה למה נפלו פניך ותאמר
 לו צרה בלבבי וכל-אנחות רוחי הציקוני וירפא אותה והיא לא חלתה:
 והיא לעת מצא רצה אלי ובעלה היה מחוץ לבית ותאמר אלי:
 אחנק או אתנפל אל-בור אם-לא תחפץ לשכב עמי:
 ובראותי כי רוח בליעל הרגיזה ואתפלל אל-יי ואמר אליה:

7. בראשית רבה (וילנא) פרשת וישב פרשה פ"ז

"הן אדוני, אמר לה מתיירא אני ומה אדם הראשון על מצוה קלה נצטוה ועבר ונטרד מגן עדן זו שהיא עבירה חמורה גלוי
 עריות על אחת כמה וכמה, הן אדוני, מתיירא אני מאבא שבארץ כנען, ראובן ע"י שכתוב בו (שם /בראשית/ לה) וילך
 ראובן וישכב את בלהה, ניטלה בכורתו ונתנה לי, אשמע לך ואדחה מבכורתך, ד"א הן אדוני מתיירא אני מאדוני, אמרה
 לו הורגתו אני, א"ל לא דיי שאמנה באסרטיך של נואפים אלא באסרטיך של רצחנים ואם הדבר הזה את מבקשת הן אדוני
 הידי לדקמך (פי' לכו למוות לך דהיינו בעליך) א"ר יצחק חלב עזים שחורות וחלב עזים לבנות אחד הוא, ד"א הן אדוני,
 מתיירא אני מה', אמרה לו איננו, אמר לה (תהלים קמ"ה) גדול ה' ומהולל מאד, א"ר אבין הכניסה אותו מחדר לחדר
 ומקיסון לקיסון עד שהעמידה אותו על מטתה והיתה עבודת כוכבים שלה חקוקה למעלה הימנה ונטלה סדין וכסתה
 פניה, א"ל יאות הדין אפה כסי מי שכתוב בו (זכריה ד) עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ עאכ"ו, ר"ה בשם ר' אמי אמר
 לא שבק קריא כלום, וחטאתי לה' אין כתיב כאן אלא לאלהים, לאלהים איני עושה את הדבר הרע הזה".

8. בראשית פרק ג' פסוק כ"ב

ויאמרו יקנוקו אלקים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתהו פרי-שלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם

9. בראשית פרק ל"ט פסוק ט'

איננו גדול בבית הזה ממני ולא-חשך ממני מאומה כי אם-אותך באשר את-אשתו ואיה אעשה הרעה הגדלה הזאת
 וקטאתי לאלקים: